

عنوان مقاله:

بررسی تاریخی ی ایوان و عملکرد آن در معماری ایران

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی علوم و مهندسی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

سرکه وت احمدی - دانشجو، کارشناسی، مرمت واحیاء بناهای تاریخی، کارشناسی ارشد، باستان شناسی، دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

ایوان یکی از تکنیک های برجسته معماری ایران به شمار می رود که در طول تکامل معماری همواره نقش مهمی را در کالبد بناهای ایران بر عهده داشته است و جزء لاینفک معماری آن محسوب می گردد. ایوان عبارت است از یک فضای سر پوشیده که از سه طرف محصور و از یک طرف کاملاً باز است. پیشینه ی ایوان به دوران ماد بر می گردد، این تکنیک در دوران پارت تکامل یافته و در روزگار ساسانیان به اوج خود می رسد. کاخ های دوره ساسانی نمونه های عالی و بی همتایی از این تکنیک را به جهانیان عرضه کرده است که هر بیننده ای را به خود محسوس می کند. نکته مهم و قابل توجه این است که ایوان در معماری ایران بسیار فراتر از عنصر کالبدی وابسته به یک معماری عمل کرده است و عملکرد آن با توجه به نحوه کارکرد بنا بسیار متنوع می باشد. گاهی ایوان به صورت یک فضای مستقل و گاهی به عنوان یک فضای رابط به کار گرفته شده است. در دوران اسلامی ایوان فراتر از یک فضای معماری عمل نموده و رابط یک فضای شهری با یک بنای معماری شده و حتی در دوران شکوفایی معماری اسلامی به عنوان نماد و شاخصه ی شهری نیز به کار گرفته شده است. در پژوهش حاضر به بررسی عملکرد کالبدی کارکردی ایوان از جوانب مختلف در معماری ایران پرداخته شده و از زاویه ای کاملاً متفاوت، عنصر ایوان - مورد بررسی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

ایوان ، معماری ، عناصر کالبدی ، عملکرد عناصر کالبدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/424818>

